

צעיר ישראלי מדווח על צד בלתי-מוכר ש

נוצץ יותר. ביוגלו ישן יותר, צפוף יותר, רועש יותר — אבל חי ומצויין לאין שיעור יותר.

איסטיקאלל ג'דסי, הוא „רחוב העצמאות“, הומה 20 שעות ביממה. בשעות היום, זהו המרכז המסחרי. בערבים נידמה לך פתאום כי במקום תנויות הבגדים והכליבו צפו בתימרזח יוניים ומועדוני-לילה מארין-נאון. זהו רחוב שממנו מסתעפות מאית סימ' טות חד-סטריות. כולן דומות. פרט לאחת. בכניסתה ניצב שלט המודיע כי התנועה מותרת בכיוון אחד בלבד. אבל אין מכונית

מאת

יורם ראובני

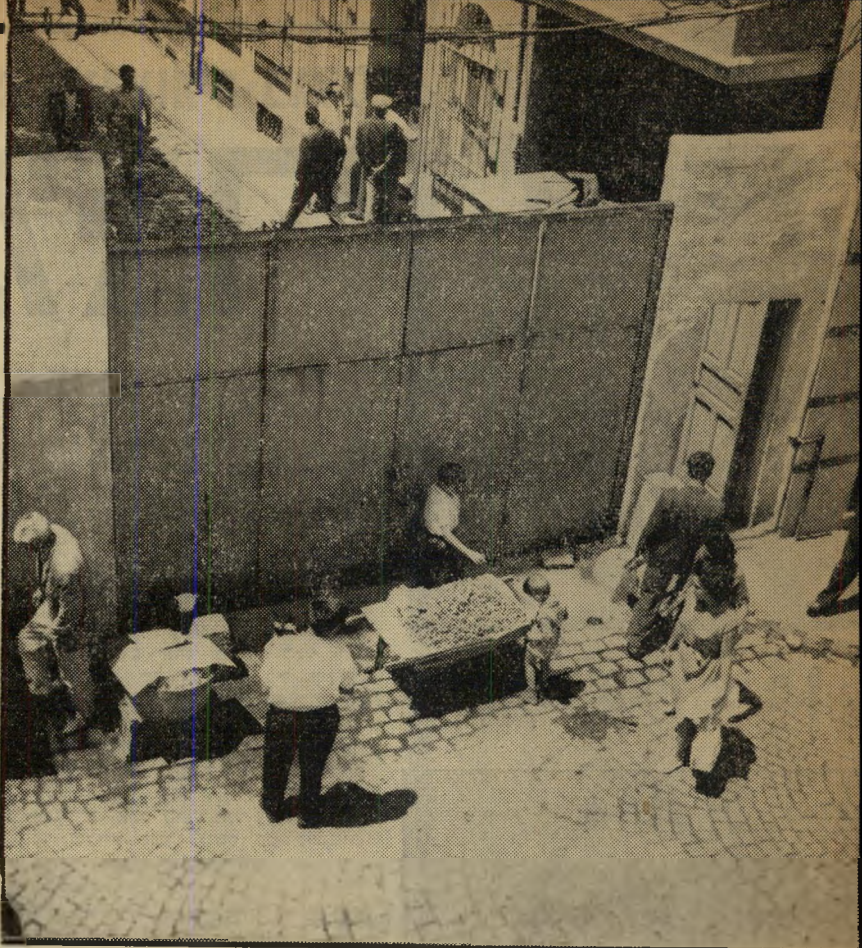
אי עגלה נכנסת. רק הולכי-רגל. כי לרוחב הטימטה ניצב שער מברזל. פישפש קטן מ' צד ימין פתוח כל שעות היום והלילה. דרך פישפש זה אפשר להיכנס לסימטה, שאין לה שם.

★ ★ ★

עבודה קשה

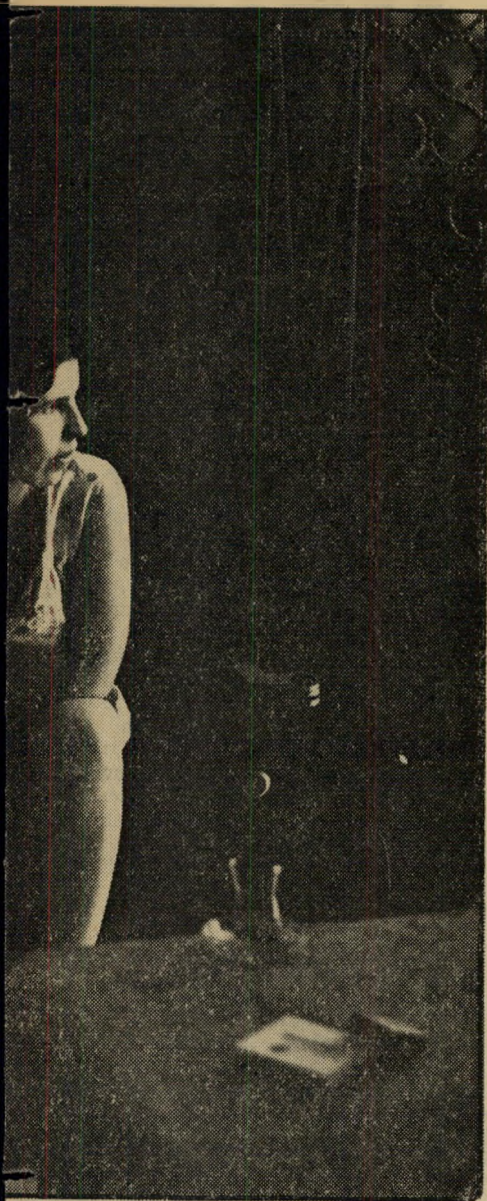
נכנסתי. נחשתי מראש, פחות או יותר, מה מסתתר ברחוב הסגור — וצדקתי. זהו רובע היצאניות של הגדולה בערי תור-כיה.

תחילה הסתרתי את מצלמתי מתחת ל' מעיל. כי קראתי פעם סיפור בהעולם הזה, מאת עתונאי ערבי מישראל שביקר בטהראן — וכאשר רצה לצלם ברחוב הסגור הפרסי, אסרו עליו זאת. אבל באיסטנבול לא עמד שוטר ליד הכניסה, שיקח ממני את המצלמה — ואת הנשק, אילו היה לי. הסתבר כי היצאנות היא חוקית בתורכיה.

השער הנעול חוסם את הכניסה לרחוב היצאניות של איסטנבול. מצד ימין נראה פישפש פתוח, דרכו יכולים להיכנס הלקוחות. השער, שלפניו ניצבים רוכלים, נפתח פעם ביום: למכוניות התברואה. שים לב לחלונות המסורגים.

הרחוב הסגור

איסטנבול — מלכת המזרח. העיר ה' יפה ביותר בעולם. תשאלו מי שאתם רוצים, ויאמר לכם כי אין עיר העולה ב' יופיה על עירו של קונסטאנטין קיסר. היא יושבת על מים רבים — ובמקום ש' יש מים, יש חיים ויופי. מצד אחד — ים השישי. הלאה — הבוספורוס האגדי, ששהי גדותיו נטונות גנים ויערות, והחילות-פאר מקשטות אותן. בקצה השני של הבוספורוס — הים השחור, בעל הופי הזהב המופלאים. ובתוך-תוכה של העיר עצמה — לשון של מים אשר שמה לבדו הוא חלום: הלא היא קרן הזהב.

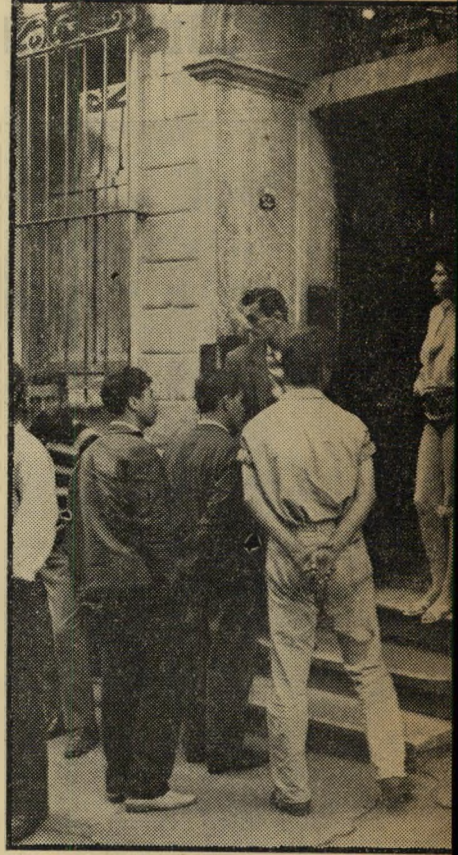
היא, לילות איסטנבול! השייט האיטי ל' אורך הבוספורוס, המסעדות הקטנות בהן מגישים לך את פריהים הטרי. המוסיקה התורכית הנוגה, המתמשכת ומסתלסלת כ' קינה מלב רוח-פאים. והעאראק הלבן! ואם אוהב יבשה הינך, הפנה עיניך אל קו הרקיע. מינארטים, כיפות, מגדלים, גב' עות. כל חלומות אלף-לילה-ולילה במבט אחד. הכראי הנדול, ארמון השולטאנים. מי כאן שלטו על מחצית תבל, וכאן שמורים עדיין אוצרות מחצית תבל. כסאות-המלכות של אימפריות רמות ואדירות ממלאים לבדג אולם ענקי של הסראי. כתריום, חרבות ו' שרביטי-מלכים מיצגים בצפיפות. בימים של תפארתם, הרעידו כל אחד מהם ממלכה של' מה.

כל זה בכפיפה אחת עם המאה העשרים. מאה של הילטון וג'איו, של חיי שיש קבאב ומינויות צורחות. של שלטי נאון המכרזים: „כירה קרה ונערות חמות!“

★ ★ ★

סימטה דלא יש

רובע ביוגלו היא נקודת-המיפגש של המאה העשרים עם דורות עברו. ראי שית המאה העשרים, ליתר דיוק. החלק ה' חדש, בו עומד מלון הילטון, קצת יותר רחוק מכאן. הוא נקי יותר, רחב יותר,

התור שליד הכניסה לבית מס' 22 מעיד על הפופולאריות של היצאניות. שמה כתוב על ה' בהיגיה גודה. הכניסה המפוארת מעידה על שיגשוג כלכלי, ויש להניח כי הביקור ל' יתור מאשר עשר הלירות התורכיות (כשלוש לירות ישראליות), המחיר אותו דורשות היצאניות הא'

הבדיקה היא חלק חיוני מן ה' תהליך כולו. הלקוחות בוחנים את היצאנית המעורטלת שלפניהם.